

СИДОРЕНКО МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ (1902–1989)

Видатний учений в галузі садівництва, селекціонер, кандидат сільськогосподарських наук, двічі кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, Герой Соціалістичної Праці, Заслужений діяч науки УРСР, Заслужений агроном УРСР.

Дата і місце народження: 12.07.1902 р., село Красногорівка, Велико-багачанський р-н, Полтавська обл. (нині с. Сидорівщина, Миргородський р-н, Полтавська обл.).

Дата і місце поховання: 05.10.1989 р., м. Мелітополь, Запорізька обл.

1921–1924 рр. – учень Красногорівської сільськогосподарської профшколи (с. Красногорівка-Сидорівщина, Полтавська обл.).

1924–1927 рр. – голова Білоцерківського райкому і член

Полтавського окружкому Профспілки «Рабземлес».

1928–1932 рр. – студент Полтавського плодово-ягідного інституту (м. Полтава).

1932–1941 рр., 1945–1974 рр. – директор Мелітопольської дослідної станції садівництва (у 1972 р. реорганізована в Український науково-дослідний інститут зрошуваного садівництва, який у 1992 р. перейменовано в Інститут зрошуваного садівництва Української академії аграрних наук, нині Мелітопольська дослідна станція садівництва імені М.Ф. Сидоренка Інституту садівництва НААН, м. Мелітополь). (У 1941–1945 рр. – учасник другої світової війни, комісар, заступник командуючого Північно-Кавказьким фронтом з політичної роботи. У 1947–1974 рр. – директор однорічної сільськогосподарської школи (за сумісництвом) (м. Мелітополь))

1974–1985 рр. – консультант відділу селекції Українського науково-дослідного інституту зрошуваного садівництва.

У 1948 р. захистив кандидатську дисертацію за темою «Черешня на террасах реки Молочной» (Одеський сільськогосподарський інститут – нині Одеський державний аграрний університет, м. Одеса).

Серед наукових інтересів М.Ф. Сидоренка – організація промислового садівництва на півдні України, агротехніка вирощування черешні, зокрема у зв'язку з використанням малопридатних піщаних ґрунтів під цю культуру, селекція персика. Є автором і співавтором 30 сортів персика, з яких дев'ять – районовано в Україні (Дар Степу (2018), Іюньський ранній (2018), Мрія (2005), Іван Тупіцин (2005), Сяйво (2005), Ювілейний Сидоренка (2003), Віреня (2003), Мелітопольський ясний (1991), Золотистий (1988)). Створені за участі М.Ф. Сидоренка сорти персика Августовський та Новина Степу одержали золоті медалі на міжнародних виставках у м. Ерфурт (Німеччина, 1974, 1977).

За результатами досліджень М.Ф. Сидоренком опубліковано понад 30 наукових праць, у тому числі «Черешня» (1956), «Сади в степах Запорізьких» (1961), «Породы и сорта плодовых культур» (1969) та інші.

За успіхи у науково-дослідній роботі та значні досягнення колективу дослідної станції видатного вченого нагороджено двічі орденом Леніна (1966, 1971), двічі орденом Трудового Червоного Прапора (1948, 1958), чотирма срібними та золотими медалями ВДНГ СРСР, а також йому присвоєно почесні звання Героя Соціалістичної Праці (1971), Заслуженого діяча науки УРСР (1969) та Заслуженого агронома УРСР (1962).

Про цю чудову скромну людину створено фільм «Батько садів» (1975 р.). Мелітопольська дослідна станція садівництва, якою керував М.Ф. Сидоренко, носить його ім'я. На фасаді головного корпусу дослідної станції встановлено меморіальну дошку (1992 р.). Іменем Михайла Сидоренка названа вулиця в Мелітополі, розташована поблизу станції.

Інформація надана Мелітопольською ДСС ім.М.Ф.Сидоренка

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B8%D0%B4%D0%BE%D1%80%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE_%D0%9C%D0%B8%D1%85%D0%B0%D0%B9%D0%BB%D0%BE_%D0%A4%D0%B5%D0%B4%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87